

efter konkurslovens § 148, stk. 2, skal afgive i forbindelse med udarbejdelsen af boregnskabet, være et egnet udgangspunkt for kurators indstilling. Herudover bør kurators indstilling indeholde oplysninger om, hvorvidt kurator tidligere har modtaget salær, f.eks. som tilsyn under en forudgående betalingsstandsning eller i form af á conto udbetaling af kuratorhonorar samt om størrelsen heraf. Er der betalt vederlag til fremmed bistand, eller foreligger der i øvrigt særlige forhold, bør der oplyses herom. Af hensyn til prøvelsen af kurators indstilling, bør skifteretten i større boer træffe aftale med kurator og, at der jævnligt skal gives oplysning til skifteretten om det udførte arbejde, jf. konkurslovens § 125, stk. 3.

2.3. Ved likvidation af aktieselskaber og anpartselskaber udpeges likvidator i visse tilfælde af skifteretten, der også fastsætter likvidators salær. Dette sker, hvis skifterettens behandling af en af Aktieselskabsregisteret fremsat begæring om opløsning af selskabet bevirker, at selskabet må træde i likvidation, eller hvis selskabet selv anmoder herom. Det arbejde, likvidator udfører i forbindelse med en opløsning – likvidation – af et solvent selskab, kan i vidt omfang beskrives ved hjælp af de samme momenter, som indgår ved konkursbehandling. Udvalget foreslår derfor i lovforslagets § 2 og § 3 en ændring af aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven svarende til den ændrede affattelse af konkurslovens § 239, stk. 1. Udvalget understreger dog, at afvikling af et solvent bo i henseende til omfang og intensitet er væsensforskellig fra konkursbehandling, således at salæret for de 2 afviklingsmåder bør være af klart forskellig størrelse.

2.4. Udvalget overvejer i kapitel 8 *behovet for vejledende retningslinier for salærer*. Udvalget påpeger en række momenter, der efter dets opfattelse taler med stor vægt for at bibeholde en ordening, der hviler på vejledende retningslinier for en betydelig del af boerne. Eksistensen heraf er en hovedårsag til, at fastsættelse af kurators salær kun i ringe omfang har givet anledning til tvist. Udvalget finder det endvidere af væsentlig betydning, at det skøn, som skifteretterne skal udøve ved salærfastsættelse, foretages ud fra ensartede kriterier. Det bør endvidere sikres, at salærfastsættelsen kun i begrænset omfang kan give anledning til tvister med heraf følgende forlængelse af boets behandlingstid. Det er endvidere efter udvalgets opfattelse ubetænkeligt at fastsætte vejledende retningslinier for boer, der typisk kan karakteriseres som relativt ensartede med hensyn til det arbejde, kurator skal udføre. Et sådant udmålingsssystem vil oftest være ganske sammenfaldende med det udmålingsniveau,

skifteretten ville nå frem til efter en vurdering i det enkelte tilfælde. Udvalget finder tillige, at sådanne vejledende retningslinier er afgørende nødvendige for en rimelig og ikke yderligere arbejdskrævende administration af skifterettens arbejde. Retningsliniernes vejledende karakter bør klart fremhæves, således at fravigelse kan finde sted, når det er indiceret.

Konkursudvalget foretager herefter en grundig gennemgang af, *hvilke momenter der bør danne grundlag for udarbejdelsen af sådanne vejledende retningslinier for salærer*.

Spørgsmålet om betydningen af *den medgåede tid* har navnlig påkaldt sig opmærksomhed i den kritik, der har været rettet imod de gældende regler. Udvalget udtaler, at den tid, der med rimelighed skønnes anvendt, bør tillægges betydning ved salærfastsættelsen. Der bør dog ikke være tale om den faktiske tid, men om den tid, der med rimelighed bør anvendes i det pågældende bo. I modsat fald vil beregningen komme den mindre kyndige eller mindre effektive bobehandler til fordel og være til ulempe for den, der har stor erfaring i bobehandling. Imidlertid taler en række forhold efter udvalgets opfattelse med vægt imod at benytte den rimeligt medgåede tid som grundlag for fastsættelsen af vejledende retningslinier. En bobehandling strækker sig således ofte over flere år, hvilket vanskeliggør en vurdering og eventuel kritik af det oplyste timeforbrug. Hertil kommer, at de arbejdsopgaver, der hører til kuratorhvervet, er yderst forskellige og for en dels vedkommende sådanne, at skifteretterne næppe fuldt ud er i besiddelse af det indgående kendskab til deres udførelse, som vil være nødvendigt for at foretage en kritisk bedømmelse af det opgivne tidsforbrug.

Om *størrelsen af boets aktiver* anfører udvalget, at hovedbegrundelsen for anvendelsen heraf som salærgrundlag er, at kurator herved har et incitament til at være omhyggelig med inddrivelsen og realisationen af boets værdier. Som en yderligere fordel fremhæver udvalget, at man ved anvendelse af aktivmassen har et salærgrundlag, der er lidet skønmæssigt og ukompliceret, hvilket giver yderst ringe anledning til tvist. Endvidere er anvendelsen af aktivmassen baseret på den forudsætning, at der består et vist proportionalt forhold mellem aktivernes størrelse og omfanget af det arbejde og ansvar, der er forbundet med behandlingen af dem. Sagt med andre ord vil arbejdsindsatsens størrelse typisk vokse med aktivmassens størrelse. Det gælder dog ikke, hvis aktiverne foreligger i en særlig let realisabel form, eller omvendt, hvis aktiverne foreligger i en kompliceret og sammensat form. Disse